

Warszawa, dn. 24.11.2021 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 16/21

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Grzegorz Borkowski /ref./**

Członkowie: **SGSŁ Jacek Krawczyk**

SGSŁ Michał Pieńkowski

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Janusza Trzęsimiecha

rozpoznał sprawę obwinionego M[...] L[...] syna Z[...], na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w P[...] z dnia 28.06.2021 r., sygn. akt OSŁ [...], mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniach 5 sierpnia 2020 r i 15 sierpnia 2020 r dokonał dwóch wpisów w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym i wykonywał polowanie na terenie Koła Łowieckiego [...] w O[...] bez zgody myśliwego wykonującego polowanie w tym samym miejscu tj. przewinienia łowieckiego z art. 35 B ust. 1 pkt 1 w związku z art. 42 B ust. 1 C Ustawy Prawo Łowieckie

i za to na podstawie rt.. 35 c Ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo łowieckie wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 1 (jednego) roku oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 59,50 zł.

na podstawie §58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymuje zaskarżone orzeczenie w mocy
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża obwinionego

/-/ Grzegorz Borkowski

/-/ Jacek Krawczyk

/-/ Michał Pieńkowski

Uzasadnienie

I. 1. Uzasadnienie orzeczenia sądu I instancji:

Przyjęty za podstawę orzeczenia stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie wpisów zamieszczonych w książce ewidencji pobytu na polowaniu indywidualnym oraz zeznań świadków: M[...] W[...] i B[...] T[...]. Nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom obwinionego, że nie sprawdził on wcześniejszych wpisów i nie wiedział, że w tym samym czasie i miejscu będą wykonywali polowanie wyżej wymienieni myśliwi. Rozmowa obwinionego ze świadkiem T[...] została przez tego drugiego nagrana i treść nagrania potwierdza zeznania świadka, natomiast jest niezgodna z wyjaśnieniami obwinionego.

Obwiniony musiał wiedzieć, że przed wpisaniem się do książki ewidencji należy sprawdzić, czy w wybranym rewirze nie jest wpisany inny myśliwy i z pewnością to zrobił. Uważał jednak, że jeśli przyjedzie wcześniej nie musi pytać o zgodę drugiego myśliwego. Następnie Sąd przytoczył treść art. 42 b ust. 1 c Prawa łowieckiego w myśl, którego w miejscu wskazanym w książce ewidencji pobytu na polowaniu jako miejsce wykonywania polowania indywidualnego nie może w tym samym czasie polować inny myśliwy bez zgody myśliwego wykonującego polowanie w tym miejscu.

Zatem już samo wpisanie się z określeniem miejsca i czasu polowania tożsamego z wcześniej dokonany wpisem przez innego myśliwego stanowiło przewinienie łowieckie zdefiniowane w art. 35 b ust. 1 pkt. 1 cyt. ustawy.

Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze, że czyn obwinionego stanowił poważne przewinienie oraz brak samokrytycyzmu obwinionego. Za obwinionym przemawia jego dotychczasowa niekaralność.

2. Odwołanie:

Zaskarżając orzeczenie OSŁ obwiniony zarzucił sądowi błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że w obydwu przypadkach wykonywał polowanie w tym samym miejscu co inny myśliwy bez ich zgody. Podtrzymał twierdzenie, że „nie zauważył” wcześniejszych wpisów pomimo tego, że przeglądał książkę ewidencji. Jego działanie było nieumyślne.

Sąd pominął, że świadek W[...] sam zaproponował wspólne polowanie, gdy obwiniony zamierzał opuścić łowisko. Natomiast obwiniony nie polował w tym samym czasie co B[...] T[...].

W tej sytuacji obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie go od zarzucanych czynów lub złagodzenia kary.

3. Główny Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

II. Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Odwołanie jest oczywiście bezzasadne.

Z wywodów odwołania wynika, że obwiniony nie zapoznał się z należyłą wnikliwością z uzasadnieniem orzeczenia.

Wyjaśniono w nim wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zarówno co do „faktów” jak i mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa.

Oczekiwanie, że ktokolwiek, a w szczególności składy orzekające sądów obu instancji, uwierzy w „omyłność” myśliwego z 20- letnim stażem - co do sprawdzenia wpisów w książce ewidencji pobytu na polowaniu razi naiwnością. Jeżeli – przyjmując tłumaczenie obwinionego wobec świadka W[...] - przyczyną tego była „skleroza galopująca”, czy „ślepotą” (stenogram z nagrania -K32) to obwiniony- skoro jest z nim „coś nie tak” powinien rozważyć, czy może polować w sposób bezpieczny dla innych osób. Zakaz, o którym mowa w art. 42 b ust. 1 c został wprowadzony właśnie dla bezpieczeństwa wykonujących polowanie. Nieporozumieniem jest powoływanie się na zgodę świadka W[...] (czego ten nie potwierdził) wyrażoną już po spotkaniu obydwu myśliwych koło ambony. Zgodę taką, należało uzyskać przed wpisaniem się w książce ewidencji.

Podobnie należy ocenić twierdzenie, że świadek T[...], który został w miejscu, na które był wpisany , innego myśliwego, nie rozpoczął polowania bo był „zajęty nagrywaniem, obserwowaniem... a następnie rozmową.”

Natomiast obwiniony uważa, że zakończył polowanie w chwili strzału do sarny rogacza, mimo że go jeszcze nie podniósł.

Taki sposób obrony potwierdza ocenę sądu I instancji, iż obwiniony nie dostrzega nadal niewłaściwości swojego postępowania. Potwierdza również opinię składających zeznania świadków (K71 i K80), że jest arogancki i niekoleżeński.

Podkreślić należy, że przewinienie obwinionego polegało na naruszeniu przepisu ustawy, wobec czego trafnie sąd I instancji określił je jako „poważne”.

Orzeczona kara jest adekwatna do rangi przewinienia i powinna także spełnić wobec obwinionego właściwą funkcję wychowawczą.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w sentencji.

/-/ Grzegorz Borkowski

/-/ Jacek Krawczyk

/-/ Michał Pieńkowski